

O. Augustinus Rösler

O. DR AUGUSTIN RÖSLER (*6.3.1851, +2.4.1922)

założyciel wrocławskiego klasztoru i kościoła Matki Bożej
Pocieszenia

W parku klasztornym, na terenie dawnego cmentarza zakonnego (obecnie Golgota Wschodu), znajdują się płyty nagrobne zmarłych przed wojną niemieckich redemptorystów wmurowane w tylną ścianę Groty Lourdzkiej. Jedną z nich upamiętnia pierwszego przełożonego wrocławskiej wspólnoty zakonnej, inicjatora budowy kościoła Matki Bożej Pocieszenia – o. Augustina Röslera. Przed II wojną światową grób tego „powszechnie znanego i niezapomnianego” - jak o nim pisano - zakonnika nawiedzało wielu wrocławian.

Rok 1945 rozpoczął polski rozdział w dziejach kościoła. Nowi mieszkańcy Wrocławia pochodzący z terenów wschodniej i centralnej Polski nie czuli związku z niemiecką przeszłością tego miejsca. Ojcowie polscy pielęgowali groby przedwojennych zakonników, jednak z czasem pamięć o nich wygasła. W tym roku, 2 kwietnia, mija stulecie od śmierci o. Röslera. Jest to okazja do przybliżenia postaci tego

wybitnego zakonnika, zmarłego w opinii świętości.

O. Augustin Rösler urodził się 6 marca 1851 roku w Górze Śląskiej. Do gimnazjum katolickiego uczęszczał w Głogowie. O kapłaństwie myślał od dzieciństwa. Święcenia przyjął w katedrze wrocławskiej w 1875 roku, po czym posługiwał jako kapłan diecezjalny. W 1876 roku obronił doktorat na Uniwersytecie we Freiburgu im Breisgau. Otrzymał propozycję dołączenia do kadry profesorskiej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego, jednak rozeznając powołanie zakonne, w 1877 roku wstąpił do Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela prowincji wiedeńskiej. W 1878 złożył profesję zakonną. Przełożeni, doceniając jego wiedzę i zdolności pedagogiczne, powołali go na funkcję wykładowcy w seminarium duchownym Redemptorystów w Mautern w Styrii (Austria), gdzie w latach 1881-1918 nauczał patrystyki, biblistyki i historii Kościoła. Na forum europejskim zasłynął wszechstronną działalnością: był płomiennym obrońcą katolickiej tradycji w czasach rodzącego się modernizmu, a także obrońcą dogmatów maryjnych w sporze z protestantami. Był również działaczem społecznym, doradcą biskupów niemieckich, „Apostolem” kapłanów, rekolekjonistą, spowiednikiem, znawcą sztuki, poetą. Pozostawił bogatą spuściznę pisarską.

Pośród tej aktywności z pasją dążył do założenia wrocławskiego klasztoru, podążając drogami urzędowymi, lecz jeszcze bardziej wyprasząc kościół u Boga na drogach modlitwy i wyrzeczeń. O. Josef Schweter, historyk i biograf o. Röslera, opisuje samotną pieszą pielgrzymkę niemłodego już człowieka z Wrocławia do św. Jadwigi w Trzebnicy, odbywaną podczas srogiego mrozu i zawieji śnieżnej. Po niemal 30 latach starań, przełamując opór władz państwowych, doprowadził do powołania wrocławskiego Kolegium Redemptorystów. Poświęcenie kościoła Matki Bożej Pocieszenia (Maria Trost) miało miejsce 2 lipca 1919 roku. Zdaniem o. Schwetera, to właśnie *na o. Roeslerze, jak na fundamencie, oparła się cała fundacja.*

O. Rösler spoczął przy umiłowanym kościele. W pogrzebie 5 kwietnia 1922 roku uczestniczyły tłumy, w tym przedstawiciele świata nauki, duchowieństwa diecezjalnego i zakonnego Śląska i Czechosłowacji. O jego zasługach dla Kościoła pisano w watykańskim „L'Osservatore Romano”. Biskup wrocławski kardynał Adolf Bertram nazwał go „jednym z najszlachetniejszych kapłanów”. Po latach wspomniano jego „miłość do ubogich, stałość w przyjaźni, kurtuazję, pomoc, z jaką spieszył potrzebującym, zapał do modlitwy, ofiarnego ducha pracy”. Niezwykła osobowość i przymioty o. Röslera uczyniły go w powszechnej opinii osobą godną wyniesienia na ołtarze, o czym daje świadectwo o. Schweter.

Luiza Maria Koszałka